

7 שו, ליאונרדו דה'וינצ'י, יהודה איש-קריות וכל שאר השליחים מתהפכים ודאי מאז ראש השנה היהודי האחרון בקברותיהם. כי מאז אותו תאריך סרב בת בעולם גירסה חדשה לאחד המעמדים האחרונים בחיי ישו — הסעודה האחרונה שלפני הצליבה. הפארודיה המצולמת אינה מתכוונת כמור בן למעמד עצמו, אלא לגירסה המצויירת

AVE CAESAR הגרפיקאי אשר צייר, שגלויות הברכה שלו הפכו לשם דבר. השנה הכין ציור גלויות ברכה בצורת לוח שנה באורך של חצי מטר, עליה הודפסה בצבעים תמונת סעודתו האחרונה, מעוררת התיאבון.

שלו, שהפכה לאחד מנכסי האמנות האנושית. זוהי הסעודה האחרונה של קיסר אשר. קיסר, שיש הקוראים אותו ציור, הוא ציור אשר (32), גרפיקאי עליו העומד בראש סטודיו לאמנות גראפית, הנושא את שמו הפרטי מלבד חוש ההומור המפותח שלו, יש לו כמה תכונות יוצאות-דופן נוספות. כך, למשל, הוא אולי העולה הראשון היחיד ממדינת אקוואדור שבדרום אמריקה. על כל פנים, הוא עצמו אינו מכיר משפחות עולים נוספות מאותה ארץ. זה גם מסביר מדוע העניקו לו הוריו את השם הפרטי ציור בהיולדו. "בדרום אמריקה", מסביר ציור, "ציור זה שם פרטי נפוץ כמו חיים ומשה בן ארץ".

פעם היה ציור, בעל הפנים העגולים

שלום ויונים גלויות טובה ששיגור ציור לידידיו לפני שנה. בתמונה נראית יונה היושבת במקום איסטרטגי על גופת נערה עירומה. היונה המפוחלצת זכתה שנה קודם לכן בפרס שני ליום העצמאות.

אמן תל-אביבי שיחזר את אחד המ

המקור: תמונתו של הצייר האיטלקי ליי אונרדו דה'וינצ'י, המתארת את הסעודה האחרונה בחיי ישו הנוצרי (במרום כז). ציור זה הוא אחד מאוצרות האמנות הקלאסית.

וההייכניים, מפורסם גם במשקלו. שהגיע ל-135 ק"ג. הוא היה האבטיפוס של הישראלי השמן, כשכל הפירסומאים בארץ השתמשו בו לצילומי הפירסומת שלהם. היום הוא שוקל 100 ק"ג בלבד. אך את חוש ההומור והרוח הספורטאית שלו לא איבד עם יתרת הקילוגרמים.

הסטודיו של ציור גם הוא מוסד בפני עצמו. יותר משזה מקום עבודה ל-13 האנשים המועסקים שם, זאת מעין קומודנה של אמנים. הסטודיו, שהוא בין הגדולים בסוגו בארץ, אינו בנוי על יחסי עבודה רגילים. העובדים מרגישים עצמם כעין משפחה קטנה, ללא הירארכיה של סמכות יות. הרעיונות נולדים שם ספונטאנית וחלוקת העבודה מתבצעת וולנטארית.

אחת לשנה, ערב ראש-השנה, מרשים

..הו. תל-אביבי! ברכת "שנה פוריה" צורפה לתמונת פוטומונטז' ז', שהיוותה את גלויות הברכה לשנה החדשה של ציור לפני שנתיים. הגופות הם גופות שחקני המחזמר הו, כלכותה, ואילו הפנים הם פניו של ציור (שלישי משמאל בתמונה) ועובדי משרדו.

הסעודה

לעצמם ציור ועובדיו להשתולל קצת. ולהפיק רעיון גראפי פירסומי שלא היה מתקבל עליידי אף פרסומאי. כך, למשל, הפתיע ציור לפני שנתיים את לסיחות משרדו, כששיגר להם סצינת ע'ום מתוך הצגת הו, כלכותה! כשפני השחקנים אינם אלא פני עובדי משרדו. השנה, שוב הופיעו עובדי הסטודיו בגלויית שנה-טובה מקורית — בה הם נראים מסבים לסעודה האחרונה, שהיא חיקוי מקורי לתמונתו המפורסמת של דה'וינצ'י.

מספר שלמה כהן, מנהל הסטודיו: "ישבנו וחשבנו על רעיון גלויית שנה טובה. מישהו אמר: בואו לא נעשה שום דבר. נשב ונאכל ונשתה ונצלם את זה". מכאן ועד לרעיון הסעודה האחרונה של הסטודיו כבר לא היה המרחק גדול. ואם כבר סעודה אחרונה — אז למה לו כסא רודיה על ליאונרדו."

הפארודיה: לעג ל- מעמד הקדוש של הסעודה האחרונה כפי שנראה בסרטו של הבמאי הספרדי לואי בונואל, ויי רידיאנה, שהוא סא- טירה אנטי-דתית, חריפה ומקוממת.